

37. Ezechiel viděl údolí suchých kostí

Hospodin dal proroku Ezechielovi nahlédnout do budoucnosti. Na suchých kostech, které Božím dechem ožily, ukázal, že se Izraelité vrátí ze zajetí domů.

Dnes si povíme o proroku Ezechielovi, kterému dal Hospodin nahlédnout do budoucnosti, co se brzy přihodí Izraelitům. Izraelité už totiž mnoho let žili v daleké babylonské říši, kde pracovali jako otroci.

Hospodin vzal jednoho dne Ezechiela na osamělé místo v údolí. Když se kolem sebe Ezechiel rozhlédl, uviděl ležet na zemi velkou hromadu lidských kostí všech tvarů a velikostí. Pak uslyšel, jak mu Hospodin pokládá zvláštní otázku: „Je možné, aby se z těchto kostí znovu stali živí lidé?“ Každého člověka by hned napadlo, jaká je to hloupost. Kostí bylo takové množství, že i kdyby si tu práci někdo dal a spojil kosti k sobě, nikdo by je nedokázal oživit. To by se musel stát jedině zázrak.

Ezechiel však Hospodinu odpověděl: „Na to znáš odpověď pouze ty, Hospodine.“ Po těchto slovech ukázal Hospodin Ezechielovi svou velkou moc. Řekl mu: „Poruč, aby tyto suché kosti ožily. Já dýchnu na suché kosti a ony se spojí tak, jak mají. Dám kolem nich narůst svalům a maso se pokryje kůží. A když na ně znovu dýchnu, stanou se z nich živí lidé.“

Ezechiel udělal všechno tak, jak mu řekl Hospodin. Jak tak stál nad tímto zvláštním údolím, poručil suchým kostem, aby se spojily. Když to udělal, nestačil se divit. Najednou uslyšel nějaké šustění, pak velký rachot. To se každá kost spojila s kostí další. Prsty se spojily s rukou, nohy zase s tělem, stejně tak i hlava se spojila s tělem. Ezechiel se díval dál a byl celý užaslý. Na kostech začaly růst svaly a kůže. To ale nebylo všechno. Lidé měli sice kosti, svaly i kůži, ale neměli život. Nedýchali a nehýbali se. Hospodin proto na tato lidská těla seslal vítr. Byl to Duch Hospodinův. Když vítr zafoukal, začali lidé pomalu dýchat a pak se i protahovat. Když se postavili, byla z nich obrovská skupina schopných bojovníků.

Ezechiel byl z této události celý užaslý. Nevěděl však, co to má znamenat. Hospodin nenechal dlouho Ezechiela na vážkách a prozradil mu to. Řekl mu: „Izraelité jsou jako ty suché kosti. Žijí jako otroci v cizí zemi. I oni jednoho dne ožijí a vrátí se zpět do své země, odkud byli vyhnáni. Tam

začnou žít nový život. Já se o to postarám. Jsem stále jejich Bohem a záleží mi na nich.“

Když Ezechiel o tom, co viděl, vyprávěl Izraelitům, měli z toho velikou radost. Děkovali Hospodinu. Věřili, že se již brzy budou moci připravovat na cestu do rodné země.

Úkol:

Dnešní příběh nám může pomoci v těch chvílích, kdy nevěříme, že to, co se zdá být navždycky pokažené, se někdy podaří spravit. Například když se pohádáme se sourozencem či kamarádem a nevěříme, že se ještě někdy udobříme. Z dnešního příběhu víme, že Pán Bůh dokáže napravit i to, co se zdá být pro nás nemožné. On nám například, když ho budeme vytrvale prosit a dělat, co nám poradí, může pomoci k usmíření s rozhádaným kamarádem.